

Brasilienresan

I januari kom jag och min familj tillbaka från en skön semester i Brasilien på ungefär en månad. Där träffade vi släkten, besökte olika platser och lapade sol. Här är berättelsen om Hermanssons flykt från det kalla vinter-Sverige till det varma Brasilien.

Efter en lång flygplansresa med dålig sömn och utdragna väntetider var vi äntligen framme vid Curitiba, något slitna efter den knappa tiden för sömn vi fått. Mormor var lika glad som vanligt och jag hälsade på henne så mycket som det gick i denna tröttsamma fas. Efter det kollade jag runt i det hus jag inte varit i sen tre år tillbaka och fick reda på att mina kusiner skulle komma på besök. Från första dagen blev det en hektisk, men likväl rolig vecka, där vi träffade alla släktingar.

Rum med utsikt

Vi hyrde ett rum under en tid där vi bodde tillsammans med mormor. Dit kom även andra släktingar då och då och sov över där vissa nätter. Rummet låg alldeles vid havet, så det blev mycket badande, om än rätt dåligt väder. Den delen i Brasilien som vi bodde i första dagarna är inte alls lika varm

som till exempel Rio de Janeiro. Vi råkade även ut för en del regn under tiden vi bodde i rummet.

Exotisk mat

På kvällarna brukade vi gå till den närliggande marknaden. Där fanns affärer och restauranger, med en specialitet som Brasilien är känt för: *churrascaria*. Det består av en speciell typ av grill där man grillar olika sorters brasilianskt kött, bland annat kycklinghjärtan, tillsammans med grönsaker. Bufféer var vanliga, vilket var spännande för svensken som inte smakat på hälften av allt exotiskt som inte fanns hemma i Norden. Palmhjärtan, helstekt gris, bönor och olika sorters kött fanns att plocka. En av Brasiliens starkaste sidor, vid sidan om samban och värmen, är definitivt maten. Vissa kvällar när man inte orkade ta sig till marknaden, fanns det goda *misto quentes* och *pastels*, som båda är vanliga i Brasilien.

Med bil genom Brasilien

Efter tiden vid stranden bar det av tillbaka till mormors hem. Om några dagar var det tänkt att vi skulle hälsa på Anny-Ellen och hennes make Mauricio i Foz do Iguaçu. Avståndet mellan Curitiba och Foz do Iguaçu är stort. Det tog runt sju timmar dit med bil. På vägen fick vi dock se tropiska djungler och stora städer. På hemvägen stannade vi till hos traktens indianer och köpte en korg och maracas. Vi fick till och med en liten korg som en gåva.

Fågel i bur

Väl framme i Foz do Iguaçu gjorde vi mycket kul. Vi stack till en fågelpark

nämnd Parque das Aves, där vi fick se alla möjliga sorters exotiska fåglar och djur. Allt från papegojor, flamingos och tukaner till verkligt okända fåglar fanns att se. Parken var byggd så att man gick i själva fågelburen. Därför fanns en risk att en fågel skulle kunna sätta sig på axeln eller liknande. Det hände dock inte ofta. De var inte blyga, men så kärvnliga var de inte.

I Foz do Iguaçu besökte vi även de berömda vattenfallen. Vattenfallen är de största i volym. Enorma mängder forsar ner där och har bland annat gjort sig känd för Garganta do Diabo, "Djävulens hals", som är ett stort gap av forsande vatten. Gångbanor gjorde det möjligt att komma riktigt nära vattenfallen, vilket var en grymt häftig upplevelse. Traktens djurliv gjorde sig också väl närvarande. I vattnet låg krokodiler och sköldpaddor vilandes och på land vandrade det runt legu-

anödlor och näsbjörnar som rotade i soporna.

I Foz do Iguaçu åt vi även god middag med Anny-Ellen och Mauricio. En gång åt vi i Argentina (de bor nära gränsen), där vi åt en god blandning av olika ostsorтер. Vi handlade även med Anny-Ellen och Mauricio och köpte brasilianska slaginstrument, bland annat en *cuíca* och en sambatrumma.

Värmen i Rio

Sedan for vi till Rio de Janeiro, ifrån alla i Curitiba. Där var vi i fyra dagar och tog det lugnt, badade och solade. Dessa dagar var som ett lugnt avslut på resan, innan vi drog hem till det kalla Sverige igen. En månad av värme var underbart, men vi började längta hem. Ödets ironi talar nu för att vi vill raka motsatsen nu. Var är värmen?

Vitor Hermansson

